

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Avli Persii Flacci Satyrae Sex

Persius Flaccus, Aulus

Basileae, 1582

VD16 P 1629

A. Persii Flacci Satyra Tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34803

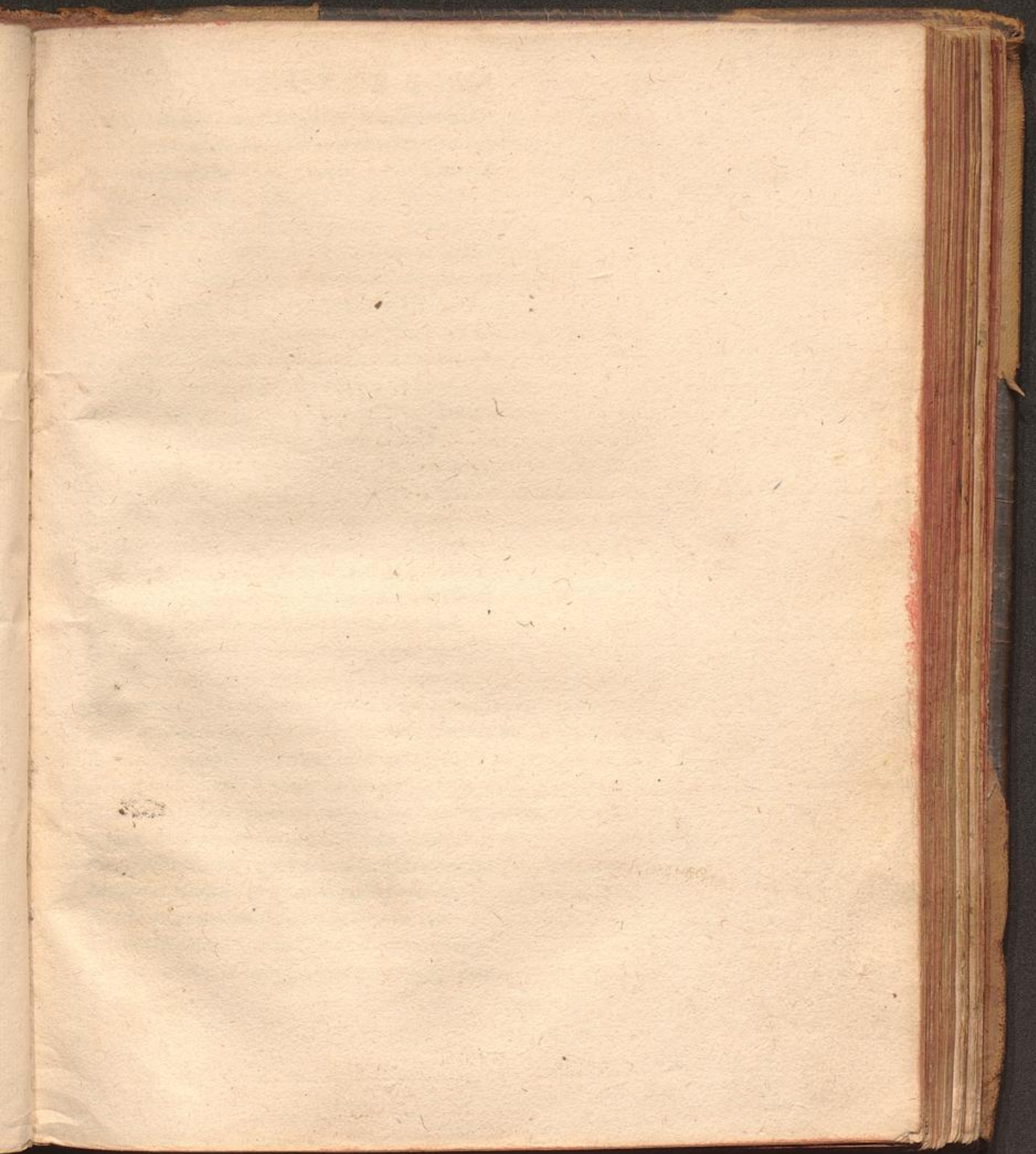
Deos placari & oblectari scio : atque, vt ipse etiam hæc sanctissima munera illorum aris admouere: & tam puro castoque farre dijs immortalibus litare possim, omnibus precibus eisdem oro atque obtestor.

A. PERSII FLACCI
SATYRA TERTIA.

N Empe hoc asiduè. iam clarum manè fenestras
Intrat, & angustas extendit lumine rimas.
Stertimus, indomitum quod despumare falernum
Sufficiat, quinta dum linea tangitur umbra.
En quid agis? siccas insana canicula messes
Iandudum coquit, & patula pecus omne sub ulmo est.
Vnus ait comitum, verùmne? itane? ocyus adsit
Huc aliquis: nemòn? turgescit vitrea bilis,
* Findor, vt Arcadiæ pecuaria rudere dicas.
Iam liber, & bicolor positis membrana capillis,
Inq; manus charta, nodosaq; venit arundo.
Tum querimur, crassus calamo quòd pendeat humor,
Nigra quòd infusa uanescat sepia lymphæ,
Dilutas querimur geminet quòd fistula guttas.
O miser, inq; dies ultra miser, huccine rerum
Venimus? at cur non potius teneroq; columbo,
Et similis regum pueris pappare minutum
Poscis? & iratus mamma lallare recusas?
An tali studeam calamo? cui verba? quid istas
Succinis ambages? tibi luditur, effluis amens.
Contemnere: sonat vitium percussa malignè
Respondet viridi non cocta fidelia limo.
Vdum, & molle tutum es, nunc nunc properandus, & acri
Fingendus sine fine rota. sed rure paterno
Est tibi far modicum, purum, & sine labe salinum.

Finditur,
Arcadiæ.

Quia

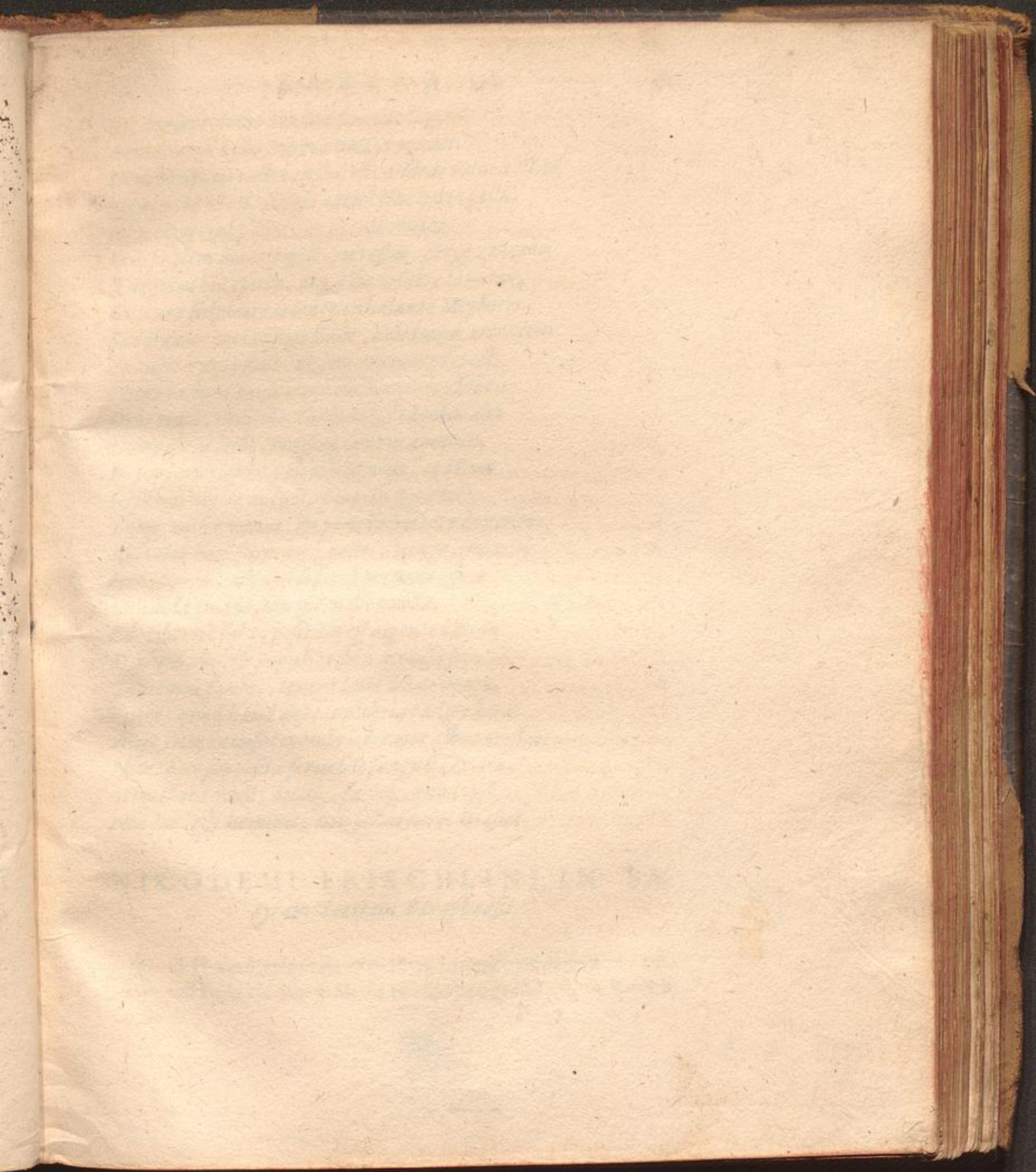

Quid metuas? cultrixq; foci secunda patella,
 Hoc satis? an deceat pulmonem rumpere ventis,
 Stemmata quod Thusco ramum millesime ducis,
 Censorémue tuum vel quod trabeate salutas?
 Ad populum phaleras: ego te intus, & in cute noui.
 Non pudet ad morem discinēti viuere Natta?
 Sed stupet hic vitio, & fibris increuit opimum
 Pingue, caret culpa, nescit quid perdat, & alto
 Demersus, summa rursus non bullit in vnda.
 Magne pater diuūm seuos punire tyrannos
 Haud alia ratione velis, cum dira libido
 Mouerit ingenium, feruenti tincta veneno,
 Virtutem videant, intabescantq; relicta.
 An né magis Siculi gemuerunt era iuuenti,
 Et magis auratis pendens laquearibus ensis,
 Purpureas subter ceruices terruit? imus,
 Imus precipites, quàm si sibi dicat, & intus
 Palleat infelix, quod proxima nesciat vxor?
 Sape oculos, memini, tingebam paruus oliuo,
 Grandia si nollem morituri verba Catonis
 Discere, ab insano multum laudanda magistro,
 Quæ pater adductis sudans audiret amicis,
 Iure etenim id summum, quid dexter senio ferret,
 Scire erat in voto, damnosa canicula quantum
 Raderet, angusta collo non fallier orca,
 Neu quis callidior buxum torquere flagello.
 Haud tibi inexpertum est curuos deprendere mores,
 Quæq; docet sapiens braccatis illita Medis
 Porticus insomnis, quibus indetonsa iuuentus
 Inuigilat siliquis, & grandi pasta polenta.
 Et tibi quæ Samios diduxit littera ramos,
 Surgentem dextro monstrauit limite callem.
 Stertis adhuc? laxumq; caput compage soluta

Oscitat hesternum dissutis undiq; malis?
 Est aliquid quò tendis, & in quo dirigit arcum?
 An passim sequeris coruos, testaq;, lutoq;
 Securus quò pes ferat, atq; ex tempore viuis?
 Helleborum frustra, cum iam cutis agra tumebit,
 Poscentes videas: venienti occurrere morbo.
 Et quid opus Cratero magnos promittere montes?
 Disciteq; ò miseri, & causas cognoscite rerum,
 Quid sumus, aut quidnam victuri gignimur, ordo
 Quis datus, aut metæ quàm mollis flexus, & vnda,
 Quis modus argento, quid fas optare, quid asper
 Vtile nummus habet, patria, charisq;, propinquis
 Quantum elargiri deceat, quem te Deus esse
 Iussit, & humana qua parte locatus es in re
 Disce: neq; inuideas quòd multa fidelia putet
 In locuplete penia defensis pinguibus umbris,
 Et piper, & perna Marci monumenta clientis,
 Menaq;, quòd prima nondum defecerit orca.
 Hic aliquis de gente hircosa centurionum
 Dicat, quòd satis est, sapio mihi, non ego curo
 Esse quòd Arcefilas, ærumnosiq;, Solones
 Obstipo capite, & figentes lumine terram,
 Murmura cum secum, & rabiosa silentia rodunt,
 Atq; ex porrecto trutinantur verba labello,
 Aegroti veteris meditantès somnia, gigni
 De nihilo nihil, in nihilum nil posse reuerti.
 Hoc est quòd palles: cur quis non prandeat, hoc est.
 Hos populus ridet, multumq;, torosa inuentus
 Ingeminat tremulos naso crispante cachinnos.
 Inspice, nescio quid trepidat mihi pectus, & agris
 Faucibus* exuberat grauis halitus. inspice fodes,
 Qui dicit Medico iussus requiescere, postquam
 Tertia compositas vidit nox currere venas,

* exudat.

De ma-

De maiore domo modicè sitiēte lagena
 Lenia loturo sibi Surrentina, rogauit.
 Heus bone, tu palles, nihil est, videas tamen istud
 Quicquid id est: surgit tacitè tibi lutea pellis.
 At tu deterius palles, ne sis mihi tutor.
 Iam pridem hunc sepeli, tu restas. perge, tacebo.
 Turgidus hic epulis, atq; albo ventre lauatur,
 Gutturè sulphureas lentè exhalante Mephites.
 Sed tremor inter vina subit, calidumq; trientem
 Excutit è manibus, dentes crepuere reiecti,
 Vncta cadunt laxis tunc pulmentaria labris.
 Hinc tuba, candela, tandemq; beatulus alto
 Compositus lecto, crassusq; litatus amomis,
 In portam rigidos calces extendit, at illum
 Hesterni capite inducto subiere Quirites.
 Tange miser venas, & pone in pectore dextram.
 Nil calet hic: summosq; pedes attinge, manusq;
 Non frigent, visa est si fortè pecunia, siue
 Candida vicini subrisit mollè puella,
 Cor tibi ritè salit, positum est argente catino
 Durum olus, & populi cribro decussa farina.
 Tentemus fauces, tenero latet vlcus in ore,
 Putre, quod haud deceat plebeia radere beta.
 Alges cum excussit membris tremor albus aristas.
 Nunc face supposita feruescit sanguis, & ira,
 Scintillant oculi, dicisq;, facisq;, quod ipse
 Non sani esse hominis, non sanus iuret Orestes.

NICODEMI FRISCHLINI IN SATYRAM Tertiam Paraphrasis.

AGE verò, etiam de moribus iuuentutis dicamus: cuius audacia atq; malitia eò nūc progressa est, vt spretis